

Γιώργος Σοϊλεμεζίδης

<http://www.pegas.gr/>

Το Μαγαζί της Ευτυχίας

Η Δευτέρα είναι μια βαριά ημέρα και δόξα το Θεό που και αυτή κάποια στιγμή τελειώνει. Έσερνα τα πόδια μου επιστρέφοντας από τη δουλειά, και η καρδιά μου ήταν περίπου ίδια όπως και ο ουρανός: βαριά, συννεφιασμένη και λασπωμένη. Ψιχάλιζε, και αυτό ήταν μια λογική ολοκλήρωση της κουραστικής ημέρας.

Εκ τούτου, όταν έστριψα στο δρόμο που οδηγεί στο σπίτι μου, είδα ότι είναι αδύνατο να περάσω, ο δρόμος ήταν κλειστός, διεξάγονταν επισκευαστικές εργασίες.

Ήμουν αναγκασμένη να στρίψω δεξιά και η διάθεση μου χάλασε περισσότερο. Ποτέ δεν έτυχε να κάνω αυτή τη διαδρομή και πρώτη φορά είδα το κατάστημα η ονομασία του οποίου μου προκάλεσε έκπληξη, ονομαζόταν «Το Μαγαζί της Ευτυχίας».

"Ενδιαφέρον, τι πουλάνε σ' αυτό το κατάστημα;", σκέφτηκα με περιέργεια εγώ. Αυτή τη στιγμή η βροχή δυνάμωσε κι εγώ με αποφασιστικότητα βούτηξα μέσα στο κατάστημα. Η πόρτα απαλά έκλινε πίσω μου, και η μελωδία του κουδουνιού προκάλεσε ευχάριστη δόνηση μέσα μου, σαν να γελούσε κάποιος εκεί. Και αυτό γέννησε χαρούμενη συγκίνηση, σαν επρόκειτο να συμβεί κάτι ωραίο.

Μπήκα μέσα και σταμάτησα, αυτό που είδα μου προκάλεσε αμηχανία. Το κατάστημα ήταν παράξενο, θύμιζε περισσότερο αποθήκη γεμάτη με παλιοπράγματα. Ανάμεσα στα ράφια και πάγκους, κοιτάζοντας και αγγίζοντας διαφορετικά προϊόντα, περιπλανιόνταν οι πελάτες. Βασίλευε κάποια χαρούμενη ζωντάνια. Προς την έξοδο προχωρούσε μια ηλικιωμένη γυναίκα, που έλαμπε σαν ένα εορταστικό φανάρι. Καθώς περνούσε δίπλα μου, χαμογέλασε και μου έκλεισε το μάτι.

- Με συγχωρείτε, τι πουλάνε εδώ; ρώτησα τη γυναίκα.

Πως τι; έκπληκτη είπε η γυναίκα. Ο, τι είναι γραμμένο, εκείνο και πουλάνε. Ευτυχία, κορίτσι μου! Ευτυχία!

- Και σε... ποια μορφή;

- Ό, τι μορφή επιλέγεις, καλή μου! Με πόντους, με κιλό, με κομμάτια! μάλλον, έδειχνα ανόητη, διότι η ηλικιωμένη γυναίκα γέλασε:

- Μην αμφιβάλεις, κορίτσι μου, είναι εμπορεύματα καλής ποιότητας. Είμαι εδώ τακτική πελάτισσα. Θα σου αρέσει!

Και η ηλικιωμένη γυναίκα συνοδευόμενη από τη μελωδία του κουδουνιού βγήκε έξω από το κατάστημα. Ενώ εμένα πλησίαζε ο πωλητής με μικρή καρτέλα στο στήθος που έγραφε «Μιχάλης, πωλητής της ευτυχίας».

- Ζητώ συγγνώμη για καθυστέρηση, είπε ο πωλητής ευτυχίας Μιχάλης, βλέπω πως ήρθατε για πρώτη φορά στο κατάστημά μας.

- Δηλαδή, θυμάστε όλους τους πελάτες σας, με έκπληξη ρώτησα εγώ.

Φυσικά! Μετά την απόφασή του να γίνει ευτυχισμένος ο άνθρωπος γίνεται συνήθως Πιστός Πελάτης της Ευτυχίας, εξήγησε ο Μιχάλης.

- Τι ιδιαίτερα χαρούμενο περιέχουν τα προϊόντα σας, ρώτησα με κάποια απορία.

- Επιτρέψτε μου να σας συνοδεύσω για μια σύντομη περιήγηση και θα σας δείξω, την καλή όψη τηςπραμάτειάς μας. Με πήρε από τον αγκώνα μου και με οδήγησε στον πάγκο.

- Προσοχή! Μαγικά καλειδοσκόπια! Δίνουν φωτεινότητα στη ζωή! Συνεχής αλλαγή εντυπώσεων,

φαντασμαγορία χρωμάτων, πολλοί διαφορετικοί συνδυασμοί!

- Μα αυτό είναι μόνο ένα παιχνίδι! διαμαρτυρήθηκα εγώ.

- Και εσείς, βεβαίως, πιστεύετε ότι η ζωή είναι ένα τόσο σοβαρό πράγμα και δεν έχουν θέση μέσα της κάποια παιχνίδια; ρώτησε ο Μιχάλης.

- Ακριβώς, πολύ σοβαρό πράγμα! επιβεβαίωσα εγώ. Εάν οι ενήλικοι θα μπορούσαν να παίζουν σαν παιδιά...

- Παίξτε, λοιπόν! πρότεινε ο Μιχάλης, ποιος σ έναν ενήλικο μπορεί να το απαγορέψει;

- Μα, έχω ευθύνες ... δουλειά και άλλα διάφορα..., βαρύθυμα είπα εγώ.

- Είστε σίγουρη! Το πρώτο βηματάκη προς την Ευτυχία: Βάλετε αυτό το καλειδοσκόπιο στην τσάντα σας, και όταν βαρεθείτε, είστε λυπημένη ή κουραστήκατε, θυσιάστε δυο λεπτά σ' αυτό το καλειδοσκόπιο και θα δείτε πως η ζωή σας θα λάμψει με φωτεινά χρώματα.

- Θα το σκεφτώ, είπα διπλωματικά.

- Ας προχωρήσουμε! πρότεινε ο Μιχάλης, θα σας δείξω πως λειτουργεί η συσκευή για να φτιάχνετε σαπουνόφουσκες. Κοιτάξτε! Πόσο διαφορετικά είναι! Και πως σκάνε!

- Και τι έγινε; με απορία είπα εγώ.

- Μα πώς «τι έγινε;», με ενθουσιασμό αναφώνησε ο Μιχάλης. Όλα τα προβλήματά σας αμέσως σκάνε σαν σαπουνόφουσκες. Σπάνε εύκολα! Όμορφα! Αυτό δεν είναι ευτυχία;

- Θα ήταν ωραία, αν και στη ζωή θα έσκαγαν με τόση ευκολία, αναστέναξα εγώ.

- Τα περισσότερα προβλήματά μας τα μεγαλοποιούμε, σίγουρα είναι παραφουσκωμένα. Ακριβώς όπως αυτές οι φυσαλίδες. Μάθετε να αντιμετωπίζετε τα προβλήματά ως σαπουνόφουσκες, κοιτάξτε τις με χαμόγελο, θαυμάστε πως ιριδίζουν στην επιφάνειά τους διάφορα χρώματα και αφήστε τις να σκάνε! Κοιτάξτε, έτσι! και έφτιαξε μεγάλες φούσκες που σε λίγο έσκασαν.

Ναι! αυτός ο Μιχάλης έλεγε παράξενα πράγματα, αλλά δεν ξέρω γιατί ήθελα να τον πιστέψω! Ήταν ... αρκετά πειστικός.

- Καλώς, αυτά που λέτε έχουν μεγάλη δόση αλήθειας, συμφώνησα εγώ, αλλά να πιστέψω, πως το καλειδοσκόπιο και οι σαπουνόφουσκες αποτελούν την ευτυχία, δεν μπορώ. Παρακαλώ να με συγχωρείτε!

- Να πάμε στο τμήμα υφασμάτων! είπε - χωρίς καθόλου να θίγεται - ο πωλητής της ευτυχίας, έχουμε υπέροχα υφάσματα. Εμπρός, προς την ευτυχία!

Τον ακολούθησα στο επόμενο πάγκο. Εκεί πράγματι υπήρχε μια απίστευτη ποικιλία υφασμάτων με απίθανα χρώματα. Ένας πωλητής του τμήματος υπηρετούσε μια μεσήλικη κυρία.

- Έχετε κάποιο χαρούμενο τσίτι; ρωτούσε εκείνη.

- Βεβαίως, κυρία μου! Κοιτάξτε εδώ! έλεγε ο εύθυμος πωλητής, απλώνοντας μπροστά της ανοιχτό πράσινο τσίτι, που ήχε αποτυπωμένα αστεία λαγουδάκια. Εξαιρετικά χαρούμενο και κεφάλτο! Ας γελάσουμε μαζί! και γέλασε πρώτος, μετά και η κυρία. Ξεκαρδίστηκαν στα γέλια, προφανώς ευχαριστημένοι ο ένας από τον άλλο και από τη ζωή. Παρά τη θέλησή μου άρχισα να γελάω κι εγώ.

- Θα ράψω για τον εαυτό μου μια χαρούμενη ποδιά και αστεία γάντια κουζίνας! Όταν θα μαγειρεύω, το γέλιο θα πέσει στο φαγητό και όλη μου η οικογένεια θα διασκεδάσει, είτε η γυναίκα

Θαύμαζα το πρόσωπό της. Ήταν σαν να εκπέμπει φώς, και στα μάτια της και στις γωνίες του στόματος της κρυβόταν η ευτυχία.

- Μερικές φορές είναι αρκετό να περιβληθείς από ωραία πράγματα και η ζωή μπορεί να γίνει πιο ευχάριστη, είτε ο Μιχάλης.

- Τόσο απλά;! Δεν πίστεψα εγώ, μα όλα αυτά, είναι μικροπράγματα!

- Στην ουσία και η ζωή αποτελείται από μικρά πράγματα, με πίστη είτε ο Μιχάλης. Και η ευτυχία, επίσης, δημιουργείται από μικρά πράγματα. Συχνά λέμε: «Μικροπράγματα, αλλά ευχάριστα». Και τώρα φανταστείτε πως θα είναι, αν τα ευχάριστα πράγματα θα είναι πολλά;

- Μάλιστα, θα είναι φανταστικό! χαμογέλασα εγώ, και αυτό θα είναι ευτυχία!

- Μπράβο! Εσείς ήδη αντιληφθήκατε την ουσία των προϊόντων μας! με θαυμασμό είπε ο πωλητής ευτυχίας Μιχάλης, αλλά εμείς ακόμη δεν τελειώσαμε. Εμπρός, ελάτε μαζί μου. Θέλω να σας δείξω το νέο μας προϊόν! Το Μεγάλο Βιβλίο της Ευτυχίας! Μόλις το παραλάβαμε! Το τμήμα που πουλούσε βιβλία είχε πολλά και διάφορα πράγματα, αλλά ο Μιχάλης δε μου έδωσε την ευκαιρία να καλοκοιτάξω τα βιβλία. Αμέσως έβαλε στα χέρια μου ένα συμπαθητικό βιβλίο με φωτεινό εξώφυλλο. Όταν το άνοιξα στην τύχη με έκπληξη είδα, ότι η σελίδα του είναι κενή! Δηλαδή, σχεδόν κενή: στην κορυφή της σελίδας έγραφε: «Σήμερα ήταν η πιο ευτυχισμένη μέρα της ζωής μου!», και στο κάτω μέρος της σελίδας έγραφε "Και αύριο θα είναι ακόμα καλύτερα!", ενώ η ίδια η σελίδα ήταν καθαρή και είχε παράλληλες γραμμές, ακριβώς όπως το τετράδιο για την πρώτη τάξη. Η έκπληξή μου μεγάλωσε όταν ξεφυλλίζοντας το βιβλίο ανακάλυψα ότι η κάθε σελίδα, δηλαδή, ολόκληρο το βιβλίο ήταν έτσι.

- Σας αρέσει; με περηφάνια ρώτησε ο Μιχάλης.

Μα εδώ δε γράφει τίποτα! είπα εγώ αγανακτισμένη.

- Φυσικά! επιβεβαίωσε ο Μιχάλης, εδώ είναι η ουσία! Θα γράφετε και θα το γεμίζετε μόνη σας.

- Πως, μόνη μου; αιφνιδιάστηκα εγώ. Μα εγώ δεν είμαι συγγραφέας!

- Σήμερα, ναι, αλλά αύριο τα πράγματα μπορούν να αλλάξουν, αινιγματικά είπε ο Μιχάλης. Μου επιτρέπετε να σας κάνω μια μικρή διάλεξη;

- Ναι, βεβαίως, ήμουν πολύ περίεργη.

- Η κάθε μέρα μας είναι γεμάτη με διάφορα περιστατικά, και κάποια απ' αυτά μας αρέσουν, ενώ τα υπόλοιπα, όχι. Παραδόξως, αλλά για κάποιο άγνωστο λόγο θυμόμαστε τα «κακά» γεγονότα και το μυαλό μας τα καταγράφει και αυτά μας ταλαιπωρούν μακρόχρονα, ενώ τα καλά πολύ γρήγορα τα ξεχνάμε! Ως αποτέλεσμα, η ευτυχία μας πάσχει! Συμφωνείτε μαζί μου;

- Ναι, συμφωνώ, αυτό είναι αλήθεια, ομολόγησα εγώ. Πράγματι, μερικές φορές, κάτι μικροσκοπικά δυσάρεστο μπορεί να καταστρέψει μια ολόκληρη ημέρα.

- Υπέροχα! Όμως... δεν σκεφτήκατε πως και τα μικροσκοπικά ευχάριστα, ειδικά όταν είναι μαζεμένα μπορούν να φτιάξουν την ημέρα σας, ακόμη και ολόκληρη τη ζωή σας; Ακριβώς αυτή τη δουλειά κάνει το Μεγάλο Βιβλίο της Ευτυχίας! Να γράφουμε μόνο τα ευχάριστα συμβάντα, ακόμα και τα πολύ μικρά. Τουλάχιστον πέντε την ημέρα! Περισσότερα, μπορείτε, αλλά λιγότερα, όχι!

- Μα από πού θα «μαζέψω» τόσα ευτυχή επεισόδια σε μια μέρα; διαμαρτυρήθηκα εγώ.

- Επιτρέψτε μου, να μη συμφωνήσω μαζί σας. Στην πραγματικότητα, είναι πολύ εύκολο, απλά εσείς ακόμη δεν έχετε δοκιμάσει, είπε ο πωλητής ευτυχίας Φυσικά, τις πρώτες μέρες θα πρέπει να ανασυνθέσετε τη σκέψη σας για διαφορετική αντίληψη. Αλλά, είμαι σίγουρος, πολύ γρήγορα θα τα καταφέρετε γιατί είναι πολύ ευχάριστη διαδικασία. Μπορείτε να προσπαθήσετε τώρα, αυτή τη στιγμή! Λοιπόν, τη είχε συμβεί σήμερα και σας έκανε χαρούμενη;

- Δεν θυμάμαι, είπα εγώ με απογοήτευση, ήταν βαριά η μέρα απ' το πρωί.

- Σήμερα, είχατε τραυματιστεί;

- Όχι! Τι λέτε τώρα; τον κοιτούσα με αμηχανία.

- Ωραία! Αυτό, δεν είναι ευτυχία; Το γράφουμε στο βιβλίο, χάρηκε ο Μιχάλης. Είχατε χάσει τίποτα σήμερα;

- Ναι, είχα χάσει ένα σημαντικό έγγραφο, αλλά αργότερα βρέθηκε ανάμεσα στα χαρτιά, επιβεβαίωσα εγώ.

- Καταπληκτικά! και αυτό είναι ευτυχία! Έτσι δεν είναι; συνέχισε την κατάρτιση ο Μιχάλης, ταυτόχρονα γράφοντας τα περιστατικά.

- Είναι, συμφώνησα εγώ. Όταν το βρήκα πράγματι χάρηκα πολύ.

- Μπράβο, και τώρα ίδια θυμηθείτε, βλέπω πως ήδη μπήκατε στο νόημα, με είχε ενθαρρύνει ο Μιχάλης.

- Λοιπόν ... σήμερα είδα ένα αστείο σκυλάκι. Ήταν πολύ δασύτριχο και φορούσε μικρό παλτουδάκι, σαν να ήταν από τσίρκο. Και η συνοδός του ήταν πολύ δασύτριχη και έμοιαζαν! Ωραία! Είστε, καλή μαθήτριά! με παίνεψε ο Μιχάλης.

- Επίσης σήμερα τελικά τέλειωσα την έκθεση. Κουράστηκα πολύ, αλλά την ολοκλήρωσα! καυχήθηκα εγώ

- Ήδη έχουμε, τέσσερα, υπολόγισε ο Μιχάλης. Έμεινε το τελευταίο πέμπτο επεισόδιο. Λοιπόν...;

- Μετά ..., σκεφτόμουν εγώ, έβρεχε και εγώ πήγαινα στο σπίτι, είδα ότι ο δρόμος επισκευάζεται, είναι κλειστός και πήγα να παρακάμψω ... Ναι! Μετά είδα το όμορφο μαγαζί σας και μπήκα μέσα! φώναξα εγώ. Γράψτε το!

Ευχαρίστως! είπε ο Μιχάλης, συνεχίζοντας να γράφει. Είμαι κολακευμένος που θεωρήσατε απαραίτητο να επισημανθεί το γεγονός ως ευτυχισμένη στιγμή. Περίφημα! Και τα πέντε επεισόδια είναι γραμμένα! Το Μεγάλο Βιβλίο της Ευτυχίας άρχισε να γράφετε!

- Κι έτσι κάθε μέρα; ρώτησα εγώ. Κι όταν οι σελίδες θα τελειώσουν;

- Τότε το μυαλό σας θα έχει συνηθίσει να ορίζει τα ευτυχείς περιστατικά αυτόματα, και όχι μόνο πέντε συμβάντα ανά ημέρα, αλλά πολύ περισσότερο, είχε υποσχεθεί ο Μιχάλης. Και η ζωή σας θα είναι γεμάτη χαρά!

- Σας ευχαριστώ, είπα στον Μιχάλη. Τελικά με πείσατε και θα πάρω αυτό το βιβλίο της Ευτυχίας.

- Πάρτε το ως δώρο από το κατάστημά μας, με χαμόγελο υποκλίθηκε ο Μιχάλης. Πάντα κάτι χαρίζουμε στον κάθε νέο αγοραστή.

- Άλλη μια ευτυχία! Χάρηκα εγώ. Σας ευχαριστώ!

- Λοιπόν, αυτό είναι ήδη το έκτο σημείο που θα μπει στο βιβλίο σας σήμερα, χαμογέλασε ο Μιχάλης. - Ναι, φυσικά! Επίσης θα αγοράσω μια συσκευή για να σκάνε τα προβλήματά μου και ένα καλειδοσκόπιο για την αύξηση της φωτεινότητας της ζωής μου! Αυτά θα είναι οι ευτυχίες έβδομη και όγδοη! Ξεστόμισα εγώ. - Είμαι πολύ χαρούμενος! Θέλετε να τα βάλω σε ένα σακούλι του μαγαζιού;

- Ναι, παρακαλώ, είπα εγώ.

Το σακούλι ήταν επίσης πολύ ωραίο, πορτοκαλί, με διάφορων μεγεθών λευκούς κύκλους. Πάνω στο πακέτο έγραφε: «Είμαστε καταδικασμένοι να είμαστε ευτυχισμένοι! ". Μου άρεσε η επιγραφή.

Ο Μιχάλης με συνόδευσε μέχρι την έξοδο. Η πόρτα είχε μια μεγάλη όμορφη ταμπέλα: «Πάντα υπάρχει έξοδος!». Μου άρεσε και αυτή η επιγραφή.

- Τέτοιους ταμπέλες έχουν όλες οι πόρτες, είπε ο Μιχάλης, για να μην ξεχνάμε ότι υπάρχει πάντα λύση για οποιοδήποτε πρόβλημα! Σας ευχαριστούμε για την επίσκεψη. Ελάτε να μας δείτε ξανά. - Οπωσδήποτε θα 'ρθω, είχα υποσχεθεί εγώ. Θέλω να δω, και τα' άλλα εμπορεύματά

σας.

- Ω! εκτιμούμε ειδικά τους τακτικούς πελάτες μας! είπε ο Μιχάλης.
- Νομίζω πως πελατεία σας είναι όλη η πόλη, ρώτησα με ενδιαφέρον
- Δυστυχώς, όχι! με λύπη απάντησε ο Πωλητής της Ευτυχίας. Περιέργως, όμως όλοι λένε ότι θέλουν να είναι ευτυχισμένη, αλλά δεν θέλουν να κάνουν κάτι για αυτό. Όμως, εμείς ασχολούμαστε πάνω στο θέμα! Βελτιώνουμε την γκάμα των προϊόντων μας, τη συσκευασία, τη διαφήμιση, έτσι, μπορείτε πάντα να βρείτε κάτι καινούργιο και ενδιαφέρον. Γεια σας! Και ευτυχία σε σας!

Το μελωδικό κουδούνι χτύπησε και βγήκα στο δρόμο. Η ψυχή μου τραγουδούσε. Πήγαινα στο σπίτι, και οι άνθρωποι που περνούσαν δίπλα μου με κοιτούσαν με περιέργεια. Πιθανώς, λόγω της πορτοκαλί μου σακούλας, και ίσως γιατί δεν έφευγε από το πρόσωπό μου το χαμόγελο. Ή ίσως κι εγώ έλαμπα, όπως η ηλικιωμένη κυρία που συνάντησα στην είσοδο όταν μπήκα στο Μαγαζί. Και αυτό, εγώ εκτίμησα ως άλλη μια ευτυχία.

- Ένατη, είπα μηχανικά. Δεν πρέπει να ξεχάσω να το γράψω στο Μεγάλο Βιβλίο της Ευτυχίας μου.

Ελφίκα

(μετάφραση από τα ρωσικά Γ. Σοϊλεμεζίδης)